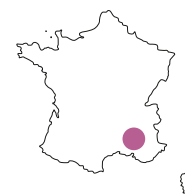

Dwars door de wijngaarden met het Luberonmassief op de achtergrond.

Fietsen als God in Frankrijk

De Luberon is een langgerekte bergrug in het hart van de Provence. Het gebied is uitzonderlijk rijk aan mooie natuursites en waardevol cultuurhistorisch erfgoed en is beschermd als Regionaal Natuurpark. Met de fietsroute 'Autour du Luberon à vélo' passeer je de mooiste plekjes en ervaar je de typische 'savoir-vivre' van de Provence.

→ Tekst en foto's Guido Vandroemme

Het kasteel van Lourmarin.

Panorama op Bonnieux.

Appellations du Rhône

In het centrum van *Apt* is het niet moeilijk om aan het voetgangersbruggetje over de Calavon rivier de eerste grote pijlen te vinden. Aan de overkant beland ik op een ontmantelde spoorlijn. Dit is het eerste afgewerkte stuk van een groot project waarin de *Vaucluse* zich engageert om EuroVelo route nr 8 op haar grondgebied volledig autovrij te krijgen. Het fietspad volgt min of meer de bedding van de Calavon. Rechts liggen de beboste flanken van de Grand Luberon als een enorme groene bult in het landschap. Wanneer de 'piste cyclable' abrupt eindigt aan de D48, loopt de route verder op autoluwe weggetjes. Meteen zit ik midden in de wijngaarden. De hele tocht kom ik vele wijndomeinen van de AOC Cotes de Luberon en de AOC Cotes de Ventoux tegen. Deze kleine wijngebieden behoren tot de Appellations van de Rhônevallei en produceren vooral fruitige rode wijnen met een typische blend van grenache- en syrahdruiven.

Villages perchés

Weldra komt *Boisset* in zicht, het eerste van de vele 'villages perchés' waarvoor de Luberon zo bekend is. De huizen van deze dorpjes hangen op een kluitje bij elkaar aan de voet van een kasteel op een heuveltop. Tijdens de duistere middeleeuwen zochten de bewoners op die manier bescherming tegen belagers. Vele van de kastelen zijn vandaag ruïnes, maar de pittoreske dorpjes zijn een must voor wie deze streek bezoekt. Niet minder dan vijf dorpen in deze regio zijn geklasseerd als 'Plus beaux villages de France': Ansouis, Lourmarin, Gordes, Roussillon en Ménerbes. Maar vele andere doen niet onder in pracht. De route loopt door een aantal van deze dorpen en stadjes maar soms ook langs de rand ervan. Het zou echt zonde

zijn om ze gewoon voorbij te fietsen. Neem daarom voldoende tijd om de fiets even aan de kant te zetten en te genieten van de oeroude straatjes in geplaveide stenen (rues caladées), van de romaanse kerkjes, van de ateliers van de vele kunstenaars die hier neerstreken en van de terrasjes bij de fonteintjes op de dorpspleinen.

De huizen van de dorpjes hangen op een kluitje bij elkaar aan de voet van een kasteel.

Via Domitia

Op de akkers in de brede vallei van de Calavon worden vooral meloenen en pompoenen gekweekt. De route loopt langs de rand van het enig mooie dorpje *Céreste* en slaat dan linksaf. Daar kan je één van mooiste foto's van een Luberondorp maken, met lavendelvelden op de voorgrond. Nauwelijks een kilometer verder rijd ik over een authentieke Romeinse boogbrug. De Luberon was een favoriete woonplaats voor vele Romeinen. De Via Domitia, de allereerste heirbaan tussen Spanje en Italië, liep er dwars doorheen. De bekendste Romeinse architecturale erfenis is wellicht de Pont Julien bij *Apt*, maar ook deze kleinere boogbrug over de *Aiguebelle* is een idyllisch plekje.

Lavendelolie

De Priorij van *Carluc* was in de middeleeuwen een belangrijke halte voor pelgrims en reizigers op weg naar Rome. Maar ook nu nodigt het grasveld naast de goed bewaarde absis uit

tot een picknick. Kort daarna begint de langste klim van de route. Met *Reillanne* in zicht neemt de hellingsgraad gevoelig toe en via een haarspeldbocht maak ik snel hoogtemeters. Na dit stadje gaat de klim wat minder steil verder op de D14 richting *Vachères*. Deze weg loopt een eind door de uitlopers van het Forêt Domaniale de *Reillanne*, maar biedt wat verderop een prachtig uitzicht over de uitgestrekte lavendelvelden. Wil je die in bloei zien dan moet je de fietstocht plannen vóór de oogst eind juli. Wie de appel- en kersenboomgaarden in bloei wil zien moet nog vroeger komen. De meeste lavendelboerderijen zijn te klein om zelf lavendelolie te stoken. Ze hebben zich daarom verenigd in coöperatieven en sommige kan je bezoeken. Koop je op de boerderijen of op de lokale markten geurige lavendelproducten, let dan op het verschil tussen 'Lavande' (olie van échte lavendel) en 'Lavandin' (olie van een hybride vorm met een grotere opbrengst).

Reuzenpompoenen

Na de lange klim volgt een deugdlozende afdaling, maar nog is het niet gedaan. Aan de overkant wacht weer een vrij steile klim naar de aansluiting op de D5. In de haarspeldbocht moet je zeker eens achteruit kijken. Het uitzicht over het landschap naar het westen richting *Vachères* en *Oppedette* is prachtig. Op de D5 gaat de klim nog even door naar *St.-Michel-l'Observatoire*. We zijn nu vlakbij het oostelijk uiteinde van de Luberon en het dal van de *Durance*, maar het traject maakt nog een omweg via *Forcalquier*. Deze stad barst in de zomer zowat uit zijn voegen van de toeristen, maar eind augustus kan je je vergapen aan de reusachtige pompoenen in de vele pompoenvelden.

Villeneuve is weer één van die mooie 'villages perchés', ditmaal langs de *Durance*. Vanuit

De nauwe straatjes van Lacoste.

De drie kerktorens van Lourmarin.

Volx rijd ik via een brug over het EDF-kanaal (Electricité de France). Het is afgeleid van de natuurlijke loop van de rivier en doet dienst als drinkwater, als irrigatie voor de landbouw en uiteraard als aandrijving van elektriciteitsturbines.

Manosque is een vrij grote stad. De fietsroute loopt niet door het oude centrum maar over de brede lanen van de buitenwijken. Alhoewel op zoveel mogelijk plaatsen gezocht werd naar een fietsvriendelijke passage is het op de ronde punten toch goed uitkijken voor het verkeer. Ook de bewegwijzering is hier niet optimaal en de gpx-track is een welkome hulp.

Zuidflank

Vorbij Manosque passeer ik het mooie stadje *Pierrevert*, gevolgd door een klim over een bergrug en een prachtig traject langs *Beaumont-de-Pertuis*, *La Bastide-des-Jourdans* en *Vitrolles-en-Luberon*. Stuk voor stuk mooie namen voor al even mooie bergdorpjes op de zuidelijke flanken van de Grand Luberon. Natuurlijk zijn

de hellingen hier ook bezaaid met wijngaarden en de bijhorende wijnhuizen. Minder talrijk maar toch ook heel mooi zijn de olijfgaarden. Bovendien heb je bijna voortdurend zicht op de Mourre Nègre, de hoogste top van de Grand Luberon (1125 m).

Vanop de terrastuin heb ik een uniek zicht op de drie kerktorens in de 'skyline' van Lourmarin.

Ik bol nu op en af van het ene dorpje naar het andere. De kans om gedurende de zomermaanden in één of zelfs meerdere daarvan op een plaatselijke boeren- of rommelmarkt terecht te komen is zeer groot. Af en toe moet ik daarvoor zelfs een blokje omrijden.

Petit en Grand

Lourmarin mag je niet zomaar voorbij fietsen. Dit pittoreske dorp met zijn vele terrasjes, restaurantjes en kunstateliers ligt aan de zuidkant van de Combe de Lourmarin waardoor de l'Aigue Brun stroomt. Deze kloof deelt de Luberon in twee: de Petit Luberon in het westen en de Grand Luberon in het oosten. Net buiten Lourmarin ligt ook het stoere gerestaureerde kasteel. Het bezoek ervan is de prijs van het ingangsticket meer dan waard. Vanop de terrastuin heb ik een uniek uitzicht op de drie kerktorens die kenmerkend zijn voor de 'skyline' van Lourmarin.

In *Lauris* met zijn authentieke 'Hotel de Ville' (stadhuis) beland ik opnieuw in het dal van de Durance. Na Merindol volgt het traject een spoorweg langs de rivier, een vlak stuk waar ik goed opschiet. Aan weerszijden liggen appelboomgaarden. Dat die zo mooi groen zijn en eind augustus overvloedig fruit dragen is te danken aan een uitgebreid irrigatiesysteem. Ik rijd een stukje langs het Canal St. Julien en

Vooraan een geoogst lavendelveld, achteraan Céreste.

Oude Romeinse brug over de Aiguebelle.

Groot, groter, grootst, ook onder de pompoenen.

Bekijk meer foto's!

langs de rand van de weg zie ik de grote pompen die het water in de boomgaarden pompen.

Dolmen

Dicht bij Cavaillon draait de route weer naar het oosten. Op de kruising met het stuk van het traject dat heen en terug naar Cavaillon loopt is het even opletten geblazen. De bewegwijzering wijst in drie richtingen: Cavaillon, Forcalquier via Apt (wijzerzin) en Forcalquier via Lourmarin (tegenwijzerzin).

Na Taillades is het vlakke stuk ten einde en begint het mooiste gedeelte van de fietsroute, want langs de noordelijke flank van het bergmassief liggen enkele van de mooiste dorpen van de Luberon. Maubec en Oppède le Vieux zijn eerst aan de beurt. Voorzie zeker extra tijd om in Oppède le Vieux naar het kerkje hoog langs de bergwand te wandelen. Maar vooral Ménerbes, Lacoste en Bonnieux zijn schilderachtig. In Ménerbes kan je op vele plaatsen genieten van een immens uitzicht over de vallei van de Calavon en de witte kap van de Mont Ventoux in de verte. Vanuit Lacoste kun je over het dal heen Bonnieux zien liggen en omgekeerd. In Lacoste mag je niet nalaten om via de volledig met natuurstenen geplaveide nauwe straatjes tot aan het kasteel van Markies de Sade te wandelen. De ruïne van dit kasteel werd opgekocht en gerestaureerd door de bekende modeontwerper Pierre Cardin, wat wellicht de dure prijs van het toegangsticket verklaart.

Op het stuk traject tussen Lacoste en Bonnieux passeer ik de Dolmen de Pitchoune, de enige overgebleven dolmen van de Luberon. Ik moet wel even afstappen en over het muurtje langs de kant van de weg kijken om hem te zien. Deze dolmen werd jarenlang door een plaatselijke boer als aardappelkelder gebruikt vooraleer hij herkend werd als archeologisch erfgoed. Eindigen doet mijn tocht met een snelle afdaling naar Apt. Goede remmen zijn hier geen overbodige luxe.

STEEKKAART

Route en bewegwijzering

De fietsroute 'Autour du Luberon à vélo' voert je in een lus van 236 km rondom de Luberon en is bewegwijzerd in beide richtingen. Witte pijlen duiden het traject in wijzerzin aan, oranje pijlen in tegenwijzerzin. De officiële start ligt in Cavaillon, maar ik begon mijn tocht in wijzerzin in Apt. Deze middelgrote stad ligt in het centrum van de Luberon en is een perfecte uitvalsbasis om de streek te verkennen.

De fietsroute loopt rondom het bergmassief, soms in de vallei, soms langs de flanken. Meer dan eens gaat het bergop, maar de hellingen zijn meestal vrij kort en niet steil. Voor een geoefende fietser vormen ze geen probleem.

Ik reed de 236 km in 3 dagetappes met een heel lichte dagbagage, afgewisseld met uitstapjes met de auto. Doe je de tocht louter op de fiets dan zijn minstens 5 dagen of nog beter 6 tot 7 dagen aan te raden.

Info

Op de website leluberonavelo.com vind je alle informatie over deze fietsroute. Via een interactieve kaart kan je de gehele route in zelf gekozen etappekaartjes downloaden in PDF of rechtstreeks uitprinten. Let op: in de zomer kan het in de Provence erg warm zijn.

Groteroutepaden.be/opweg/archief

> gpx-track

Haal de gpx-track uit de app!